

[Forsvarsministeren.]

stille Varer, som man i øvrigt ingen Brug har for, og paa et Omraade som det militære, hvor det gør saa megen Fortræd — ja, en skarpere Fordømmelse af hele det herskende Samfundssystem og Produktions-system synes jeg vanskeligt kunde præsteres paa saa kort Tid.

Korsgaard: Det forekommer mig, at den højtærede Forsvarsminister vanskeligt paa en kortere Tid kunde give mig Ret i, at den hysteriske Tale om disse Millioners Besparelse i Virkeligheden ikke betød saa forfærdeligt meget, for det var jo nemlig den korte Mening af den højtærede Ministers Udtalelser, han vilde paa ingen Maade gøre Forsøg paa at rette paa de Udtalelser, jeg fremsatte. Men saa vender Ministeren sig til noget andet og siger: Hvis vi havde et helt andet Samfund, vilde det være saare godt. Ja, dèr maa man nu for det første regne med Menneskene, som de en Gang er, og Menneskene, som de nu en Gang er, kræver jo en vis Bevogtning, en vis Magtudfoldelse, ogsaa naar Socialdemokratiet raader, saa en hel Del af dette „Væsen“ er nu en Gang nødvendig i Kraft af Menneskenes Ufuldkommenhed. Tiderne har jo nok vist, at trods Kommunisme og trods Socialisme er Menneskene saamænd nogenlunde de samme, som de alle Dage har været, saa hvis nogen tror paa den Frase, at Socialismen gør Menneskene bedre, ja, saa bevæger han sig ogsaa oppe i hysteriske Luftlag, der intet som helst har med Virkeligheden at gøre. Altsaa, som Verden nu en Gang er, er det til en vis Grad nødvendigt at opretholde dette „Væsen“, som den højtærede Minister fordømmer saa voldsomt økonomisk set. Derfor kan jeg aldeles ikke gaa ind paa Ministerens Betragtning over, at jeg har ført Bevis for noget som helst, det har jeg ikke i den Retning, som Ministeren mente. Om Samfundet en Gang kan laves om, saaledes at der bliver nok til Folk at bestille, og om de saa vil bestille saa meget, som de skal, ja, det er jo et helt andet Problem. Det Problem, der er kastet Lys over gennem det lille Indlæg i Debatten, som jeg har tilladt mig at fremkomme med, og som Ministeren altsaa ikke i mindste Maade har modsagt, er altsaa, at saaledes som Samfundet nu en Gang er og højst sandsynligt vil blive ved at være, uden Hensyn til om vi faar Kommunisme eller Socialisme, er Talen om alt det, vi kan spare ved, at Militærudgifterne gaar ned, hysterisk Tale.

Formanden: Jeg anmoder ærede Medlemmer om at holde sig noget mere til Ændringsforslagene.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen): Det ærede Medlem spadserede nu ind i en ny Gade og begyndte at tale om, hvor nødvendigt det var, at man opretholdt visse Forsvarsforanstaltninger. Det Spørgsmaal ligger slet ikke for nu. Det, Talen er om, er, at det skulde være hysterisk Tale at mene, at det skulde være til Gavn i den Misère, vi er inde i, hvis man Verden over kunde enes om en Nedsættelse af Militærudgifterne. Jeg maa sige, at denne hysteriske Tale føres hele Verden over og for øvrigt undertiden ogsaa af Konservative lige saa stærkt som af andre. Det var, som sagt, Udgangspunktet for denne Diskussion. Jeg vil blot sige, at hvis man mener, at det ikke vil føre til noget, saa er det en skarp Fordømmelse af hele den herskende Ordning.

Jeg er blevet gjort opmærksom paa, at jeg i min første Udtalelse glemte at korrigere en Udtalelse fra det ærede Medlem med Hensyn til selve det konkrete Spørgsmaal: Nedsættelsen af Bevillingen til ekstraordinære Anskaffelser. Det ærede Medlem sagde, at denne Nedsættelse paa 1 Mill. Kr. vilde betyde ca. 100 Mand mindre i Arbejde, og det er rigtigt. Men jeg vil tilføje, for at der ingen Misforstaaelse skal komme, at saaledes som det er ordnet, ved at der er foretaget mindre Bestillinger i Udlandet, haaber vi, at det kun vil blive et forsvindende Antal Arbejdere, der vil blive afskediget.

Korsgaard: Nu forekommer det mig, at den højtærede Minister taler anderledes, end han talte i Finansudvalget. Jeg spurgte dèr, saa vidt jeg ved, endda meget koncist, hvor meget Nedsættelsen vilde betyde med Hensyn til formindsket Beskæftigelse, og jeg maa hævde, at da udtalte Ministeren, at ved de og de Foranstaltninger gaende ud paa, at man tog saa meget som muligt her i Landet og i saa høj Grad som muligt lod Nedsættelsen falde paa de udenlandske Leverancer, vilde Nedsættelsen komme til at betyde ca. 100 Mand færre beskæftigede regnet for et Aar. Hvordan det i den givne Situation vil virke overfor Fabrikken med Hensyn til, om der skal afskediges nogen eller ikke, er jo ikke Bevis for noget som helst, bl. a. fordi man, som Ministeren oplyste i Finansudvalget, ellers normalt har taget ekstraordinær Arbejdskraft, som man nu ikke tager. Det afgørende er: Hvad betyder 1 Mill. Kr.s Nedsættelse med Hensyn til Beskæftigelsen? og dèr maa jeg som